

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2011 / 8 / ... / 7 september 2011

Inzake   ..., wonende te ...,
                  bijgestaan door ..., advocaat,

                  verzoekende partij,

tegen   de inrichtende macht VZW ...met maatschappelijke zetel te ...,
                  vertegenwoordigd door ..., voorzitter en ..., gedelegeerd bestuurder,
                  bijgestaan door ..., advocaat,

                  verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 7 juli 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW ...van 27 juni 2011 waarbij hem de tuchtsanctie van de schorsing voor de duur van 9 maanden wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is algemeen directeur aan het ... te ....

Met een aangetekend schrijven van 17 september 2010 deelt het schoolbestuur mee dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Met een aangetekend schrijven van 17 september 2010, na verhoor bevestigd op 24 oktober 2010, deelt het schoolbestuur mee dat verzoeker preventief wordt geschorst voor de duur van het tuchtonderzoek.

Op 23 september 2010 dient verwerende partij bij de onderzoeksrechter bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel klacht in tegen verzoeker “wegens valsheid in geschrifte en/of schuldig verzuim”.

Het beroep tegen de beslissing tot preventieve schorsing wordt op 24 november 2010 door de Kamer van beroep verworpen.

Bij verzoekschrift van 22 februari 2011 vraagt de inrichtende macht bij toepassing van art. 61ter Wb. Sv. aan de onderzoeksrechter inzage van het dossier. In een beschikking van 18 maart 2011 verklaart de onderzoeksrechter het verzoek ontvankelijk doch ongegrond met als motivering: *“overwegende dat de noodwendigheden van het onderzoek zich in de huidige stand van het onderzoek verzetten tegen een inzage”*.

De inrichtende macht zet na de beschikking het tuchtonderzoek verder.

Verzoeker wordt gehoord op 23 mei 2011.

Op 27 juni 2011 neemt het schoolbestuur de beslissing van de schorsing voor 9 maanden. De tenlastelegging luidt als volgt:

“betrokkenheid bij zware financiële onregelmatigheden bij de verkoop op school van boeken en arbeidsgerief in 2009 en 2010 door:

- te verzuimen om als eindverantwoordelijke voor het financieel beheer van de school tijdig in te grijpen*
- te verzuimen om het financieel verlies te rapporteren aan de inrichtende macht*
- misbruik te maken van het vertrouwen tegenover de inrichtende macht, de personeelsleden, de ouders en de leerlingen.”*

Met een schrijven van 7 juli 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Er wordt een toelichtende memorie ingediend op 20 juli 2011.

Het verweerschrift en het tuchtdossier worden op 12 augustus 2011 overgemaakt.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 7 september 2011.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekende partij stelt vragen bij het feit dat tijdens de behandeling van de preventieve schorsing werd gesteld dat de tuchtprocedure niet kon worden afgehandeld vooraleer de strafprocedure zou zijn beëindigd. Zij ontkent met klem dat verzoeker zich aan strafbare feiten zou hebben schuldig gemaakt. Wat betreft het in de tuchtbeslissing ingeroepen verzuim om op te treden en de inrichtende macht te verwittigen, spreekt de

verzoekende partij van een inschattingfout, die niet als een bewuste, laakbare tekortkoming kan worden aangezien. Zij benadrukt dat verzoeker over zeer weinig gegevens beschikte om te oordelen over de aard en de ernst van de onregelmatigheid bij de boekenverkoop die hem in september 2009 werd voorgelegd, waardoor hij midden de vele bezigheden van een algemeen directeur, aan het hem gesignaleerde probleem geen verdere aandacht heeft besteed.

Verwerende partij verwijst naar de precieze bewoordingen van de tenlastelegging in de tuchtbeslissing en benadrukt dat de huidige procedure totaal los moet worden gezien van de strafprocedure en de daarin geformuleerde klachten. Het gaat nu enkel om een professioneel en deontologisch tekortkomen dat zich uitsluitend in de orde van het tuchtrecht situeert en totaal buiten het strafrecht valt. Zij stelt dat de verzoeker over meer dan voldoende gegevens beschikte om zich te realiseren dat hij als eindverantwoordelijke voor het financieel beheer een onderzoek had moeten instellen en de inrichtende macht op de hoogte brengen van het probleem dat zich voordeed.

4.2. De kamer van beroep houdt op basis van het dossier voor bewezen dat de boekhouder eind september 2009 aan verzoeker gesignaleerd heeft dat er bij de boekenverkoop na herhaaldelijk onderzoek van de gegevens, een aanzienlijk kastekort was (meer dan 10.000 €) overeenstemmend met het groot aantal ontbrekende verkoopbonnen, dat verzoeker daarbij heeft toegezegd de zaak zelf te zullen onderzoeken en ondertussen aangedrongen heeft op grote discretie bij de boekhouder en dat ook administratieve medewerkers de lijst met bedragen van de ontbrekende boekenbonnen aan de verzoeker hebben doorgegeven. Verzoeker ontkent niet dat hij geen onderzoek heeft ingesteld en niets heeft gedaan met de verkregen informatie. Het verweer van de verzoeker ter zitting dat hij kon denken dat het probleem te maken had met gebruikte programma's voor de verwerking overtuigt niet, nu verzoeker niet aantoonde of zelfs beweert dat hij moeite heeft gedaan om deze hypothese te (laten) onderzoeken. Ook de bedenking dat vermoedelijk niet precies zou kunnen worden achterhaald wat zich precies had voorgedaan kan moeilijk als een verontschuldiging worden aanvaard. Met de verwerende partij is de kamer van oordeel dat verzoeker als financieel eindverantwoordelijke een professionele en deontologische fout heeft begaan door na te laten om wat ook te ondernemen met de hem meegedeelde informatie. Het risico dat zich onregelmatigheden in het verhandelen van financiële middelen hadden voorgedaan en nog zouden kunnen voordoen had verzoeker ernstig moeten nemen.

Verzoekende partij roept bij herhaling in dat ook anderen het probleem hadden kunnen signaleren en dat nooit deden. Daarmee gaat verzoeker voorbij aan het feit dat hij een eigen onderzoek had toegezegd en ondertussen op grote discretie had aangedrongen. Maar vooral miskent hij daarmee zijn eigen structurele verantwoordelijkheid voor het beheer van de financiën.

De kamer stelt ten slotte vast dat verzoeker bij de nieuwe fraude in 2010 in eerste instantie de hoofdverdachte in bescherming neemt en zich negatief uitlaat tegenover de boekhouder die de nodige maatregelen heeft genomen om de fraude vast te stellen. Dat dit laatste buiten verzoeker om gebeurd was, kan verzoeker ontstemd hebben. Maar hij moet beseffen dat dit het gevolg kon zijn van het uitblijven van ook maar enige reactie op de melding van onregelmatigheden in 2009. Het volgehouden verzuim van verzoeker om

op te treden cumuleert in een uitgesproken wantrouwen tegenover dezelfde 'klokkenluider', wat illustreert hoe weinig adequaat verzoeker dit probleem, dat onder zijn verantwoordelijkheid viel, heeft beheerd en hoe hij daarmee een vertrouwenscrisis in de instelling heeft in de hand gewerkt.

4.3. De kamer acht de tenlastelegging bewezen. Met de verwerende partij benadrukt de kamer dat het in aanmerking genomen verzuim om de zaak te onderzoeken en de inrichtende macht te informeren, met een vertrouwenscrisis tot gevolg, op geen enkele manier uitstaans heeft met de strafrechtelijke klacht of enige beschuldiging van actieve betrokkenheid bij de vastgestelde fraude. De kamer acht de bewezen professionele en deontologische tekortkoming ernstig en kan de strafmaat van de schorsing voor negen maanden niet onredelijk noemen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met meerderheid van stemmen (6/3),

Enig artikel

De tuchtmaatregel van de schorsing voor de duur van 9 maanden wordt bevestigd.

Brussel, 7 september 2011.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouwen C. HUMBLET en B. PLETINCK, de heren A. JANSSENS, C. SMITS en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouwen H. LAVRYSEN en P. VAN EECKHOUT en de heren M. BORREMANS en B. VERHAEGEN, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt de heer C. SMITS niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN